

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13577/2024
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Глишић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Јанковић, адвокат из ..., ради деобе, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 611/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Смедереву Гж 611/23 од 08.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву Р1 74/2021 од 28.10.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да су предлагач и противник предлагача сувласници на по $\frac{1}{2}$ дела на непокретностима уписаним у листу непокретности бр. ... КО ..., ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, утврђено је да су предлагач и противник предлагача суддржаоци на по $\frac{1}{2}$ дела на непокретностима уписаним у листу непокретности бр. ... КО ..., ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, раскинута је имовинска заједница на непокретностима ближе наведеним у ставовима првом и другом изреке решења, физичком деобом, на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбачен је предлог у делу којим је тражен раскид имовинске заједнице на парцели уписаној у лист непокретности бр. ... КО ..., на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Смедереву Гж 611/23 од 08.02.2024. године, ставом првим изреке, укинута је првостепено решење у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, раскинута је сувласничка заједница предлагача и противника предлагача на непокретностима уписаним у листу непокретности бр. ... КО ..., ближе наведеним у овом ставу изреке решења, власништво предлагача и противника предлагача са по $\frac{1}{2}$ делова и одлучено да им на име сувласничког удела од $\frac{1}{2}$ дела припадају у искључиву својину непокретности ближе наведене у овом ставу изреке, те да се на основу овог решења предлагач и противник предлагача могу уписати као искључиви власници парцела у РГЗ СКН Смедерево. Ставом трећим

изреке раскинута је имовинска заједница на непокретности уписаној у листу непокретности бр. ... КО ..., ближе наведена у овом ставу изреке, тако да иста припадне искључиво противнику предлагача, те да се на основу овог решења противник предлагача може уписати као искључиви власник парцеле у РГЗ СКН Смедерево. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу као вредност захтева, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса. У конкретном случају предлагачи нису у предлогу за деобу непокретности означили вредност захтева, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Предлагачима је одређена судска такса на предлог и одлуку у износу од по 1.900,00 динара.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев (предлог за физичку деобу) односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у предлогу за деобу непокретности, а ни током поступка, те да је такса на предлог и одлуку одређена у висини од по 1.900,00 динара. Према становишту Врховног суда, када вредност предмета спора није означена у тужби (предлогу), нити је означена или утврђена накнадно, до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“ бр. 28/94...95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП. Према томе, како у конкретној ситуацији ревизија не би била дозвољена против правноснажне одлуке, с обзиром на то да новчано потраживање не прелази вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија противника предлагача није дозвољена против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, у смислу одредбе члана 420. став 1. и 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић